

lesarabrøv

Broytið dansitíðina

Nú sita vit aftur spurin og spyrja okkum sjálvi hvi skuldi hetta henda aftur enn einaferð, at tvey ung skuldu lata liv í ferðsluni, og onnur skulu ganga við meini fyri livi, kropsliga eins væl og sálarliga.

Eg — ein ungur maður farin um tey 20 — havi spurt meg sjálfvan ofta henda spurningin hvi doyggja hesi ungu í ferðsluni, hvi doyggja tey í vikuskiftinum, hvi doyggja tey í fyrru helvt av náttíni (kl. 24.00-03.00), hvi er so ofta rúsdrekka orsøkin til henda syndarlíga ræðuleikan, tað er ikki altíð rúsdrekka, ið er orsøkin, tað skal eisini verða sagt.

Men eitt tað mesta, sum eg haldi vera orsøkin, man vera síðan dansurin í vikuskiftinum skuldi lata aftur friggjakvöld kl. 02.00 og leygarkvöld kl. 01.00. Tey ungu, eg sjálfvar fari

aldri í dansi fyrr enn kl. 00.30-01.00 friggjakvöld og kl. 24.00-00.30 leygarkvöld, tverri, gjaldi ein øgiligan pris fyri atgongumerki, dansi 4 dansir, og so út aftur, ja, út aftur á gøtuna at vála og biða til tíðin er komin at eygnalokini tyngjast og søvnur er komin á, og so fara til húsar at leggja seg.

Og so teir/tey, sum eru ávirkað av rúsdrekka og lagið er gott, vit fara ein biltúr, ja, vit royna, vit taka kjansin, vit fáa ikki kransin, ja, soleiðis verður tað prátað, tianverri.

Tá eg nú siti og festi hesi fáu, men syndarlígu orð á blað, rennur mær í huga tann tíðin, eg byrjaði at ganga í dans, og tá dansurin gekk til tann ljósa morgun, tá var tað ikki so ofta, tað kom fyri, at ungfolk doydu/ meisl- adust í ferðsluni, tí tá vóru øll so mó og troytt, at tey

fóru beina leið til húsar at leggja seg at sova.

Men hetta fingur tey trúgvandi broytt saman við landsins myndugleikum, tí tað skuldi órógva heilidagslógirnar. Munnu tey ungu órógva so sum summi halda, vit ungu órógva 5% av samfelagnum í mun til teir/tey trúgvandi, sum stýra og órógva 95% av samfelagnum.

Eg vil biðja tykkum, sum komu við hesi broytingini fyri 8-10 árum síðani, um at dansihólini vera opin til kl. 06.00 friggjakvöld og kl. 05.00 leygarkvöld, og at lækka prisin á atgongumerkjum 20%, og at hava lögregluna á staðnum ella har um leiðir (hetta kann bert gerast við at lata lögregluna sleppa undan skrivaraarbeiðinum, 60% av skriv- ingini er fjas og fjant), og at lata bussar við 1 fólara

og 1 hjálparmanni til at halda stýr á í bussinum, um túrurin gerst langur, vera klárur at koyra fólk til húsar, so er ein stóru mogleiki at alt endar á ein stillan og friðarligan hátt.

Kosta hvat tað kosta vil, menniskjaliv kunnu ikki metast í pengum.

At enda vil eg biðja for- eldur/avvarðandi at ung- um, ið drekka, at lata tey sita inni og hugna sær hjá sær sjálvum ella vinum, takið síðan lyklarnar av teimum og ringið eftir ein- um hýrurvogni, sum kann færa tey til bussin ella flyta tey til dansihóli, tí hava tey ráð at drekka, so

hava tey ráð til ein hýru- vogn eisini, um ein privat- færi ikki kann halda seg edrúan eitt kvöld.

For Guds skyld, broytið hatta til tað gamla aftur (gerið eina roynd).

Ein 25 ára gamal

Svartskygni

Í hesum tíðum, har alt tykist at siggja so svart út á figgarliga ókinum, hevði tað verið gott, um onkur kom við einum ug- gandi orði. So er ikki. Tvørtur ímóti. Fjølmiðlar- nir nærast kappast um at bera ring boð, um skip, sum fara undir hamaran, sethús sum fara sama veg og at lögreglan hevur úr at gera at fáa fólk at mæta í fútarættinum. Ein starvsbróður er avmynd- aður á forsiðuni í Dimma- lætting, hond undir kinn og sær út til at hava upp- givið alla vón um framtíð- ina. Í samrøðuni við blaðið visir hann tó á tveir gongdar leiðir. Onnur er at lata alt fara á heysin og so byrja av nýggjum, hin er at peningastovnarir avskriva tað, teir eiga á heilt ella lutvist.

Skrivarin í Føroya Ar- beidsgevarafelag skal hava sagt ið donsk blað- fólk, at vinnulivið eigur størsta partin av uttan- landsskuldini, og at hann heldur ikki at ætlanin er at gjalda nakað aftur. Hann avsannar at hava úttalað seg soleiðis, men sigur annars, at tá útlend- sku kreditteföginu hava veitt lán til føroyskar ilög- ur hava væl saktans bæði lantakari og lánveitarar haft sínar metingar um ilögan var skilagóð og ren- tabul, og lángevarin hevur

væl eisini mett um tryg- dina. Eg hugsar, at hetta er rætt. Gongur tað ikki sum mett, so er synd í báðum, men mest í føroysku fyri- tøkuni. Útlenska kreditte- felagið hevur ikki veitt lán fyri at stuðla føroyskt vinnuliv, men hevur roynt at gera eina rimuliga góða forrætning her væl vitandi, at ein mogleiki var fyri tapi. Eg skilji væl Arna Poulsen, at hann

ikki tekur tað so ógvuliga tungt at nakrir útlendskir lánveitarar missa sín pen- ing, tí teir vóru framman- undan greiðir yvir, at ein ávisur tapsvandi var. Men eg fari eisini at loyva mær at skilja hann soleiðis, at tað føroyska samfelagið sum so, hevur ikki ábyrgdina av hesum lántøkum, at hetta einans er ein spurningur millum lantakara og lánveitara.

Út frá hesum haldi eg at menn skulu gevast við at meyla um uttanlands- skuld sum tað størsta vandamálið í føroyskum búskapi. Tað skal eisini viðmerkjast, at tað er langt frá so, at øll lán, sum vinnan hevur tikið, eru farin til óhepnar ilögur. Tað eru so sanniliga eisini virði, búskaparlig virði aftan fyri nógvar av hesum lántøkum.

Starvsbróður min í Dimmalætting sigur, at vit kunnu ikki framleiða okkum burtur úr trupul- leikunum sum er. Um tað, sum hann sigur um pen- ingastovnarir vil eg bert siga, at hesir skulu loysa sínar trupulleikar á besta hátt. Møguliga vil tað tæna bankunum best í síðsta enda, at avskriva ein part av skuldini hjá nøkrum fyrítøkum, men hetta eiga teir sjálvir at meta um. Men tað nyttar einki, hvat so enn pen- ingastovnarir gera, so leingi einki verður gjørt, serliga frá politiskari síðu, fyri aftur at skapa eitt álít á framtíðina. Meg minnst ein av okkara vinnulivs- monnum, sum plagdi at siga, at tað var í ringum tíðum, ilögurnar skuldu gerast.

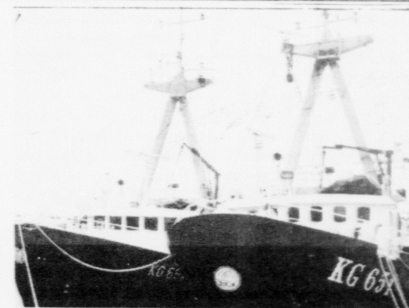
Men í staðin fyri at reka ein politikk, sum skapar fortreytir fyri framburði, so tykist forði politikkur- in bert at vera ein, skerj- ingar oman á skerjingar, og at tað er lika sum stýr-

andi samgongan veruliga heldur bestu loysnina vera, at alt fer á heysin fyrst, og at ikki fyrr enn tá loysir tað seg at skapa nakað nýtt.

Men vandin er bert, at tá vit koma har til, er eing- in eftir í landinum, at skapa nakað.

Kari D. Petersen

avreiðingar

í Norðoyum í farnu viku, viku 36

Kósavirkið

Blåaberg	1.300 p
Halgafelli	1.300 p
Havsbrún	4.400 p
Heltnin	2.000 p
Jákup B.	66.200 p
Jökul	1.800 p
Johanna Maria	3.600 p
Klakkur	98.400 p
Norðingur tr.	8.100 p
Polarstj.	102.000 p
Rókhamar	6.300 p
Sjúrðarb. tr.	51.000 p
Skoraberg. tr.	51.000 p
Skarhamar	4.800 p
Skuraklettur	6.500 p
Skipaleitið	900 p

Tungunes	9.300 p
Vesturhavið	2.700 p

Roykivirkið

Brattanes	3.000 p
Fossabrúgv	1.000 p
Háennið	4.200 p
Herdís	1.000 p
Heltnin	3.700 p
Hjördis Maria	1.700 p
Norðan	1.000 p
Sunneva D.	400 p

Joensen & Olsen

Kvik	60.000 p
Pison	73.000 p